

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 22. lib. Genes. in quo describitur Abrahæ
obedientia in oblatione Isaac.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

latia, terrena tamen non respuant, non missa faciant, exclamantes cum murmurantibus Israëlitis Num. 11. *In mentem nobis veniunt cucumeres, & pepones &c.* O quantæ amentix indicium? vide Christiane Lector: an non & tu hos inter reperiaris unus?

FASCICULUS VI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 22. lib. Genes. in quo describitur Abraha obedientia in oblatione Isaac.

Considera: **Q**Uam obsequiosus fuerit Abraham divino Præcepto, N.34. tam difficilem & naturæ tam contrariam rem continenti: enim verò non expectavit solis ortum, sed altâ etiamnum nocte abiit ad locum, mactando filio designatum. *Verus obediens non attendit, teste Bernardô de præc. & disp. Quale præcipitur, hóc solò contentus, quia præcipitur: hinc Abrahamum imitaturus quidam Monachus, ut referunt vitæ PP. lib. 4. Filium, à se prius legitime in sæculo genitum, ab Abbate suo iussus in furnum ocius projecit; sed divinâ virtute illæsum extraxit. Scipio Africanus bellum gerens, ostendit viros armatos, quos secum habebat, turrimque præcelsam in mari positam, asserens: nullum ex militibus adesse, qui non celerius concensâ turri in mare se præcipitem daret. Pausanias græci agminis Imperator, cum inter sacrificandum Mardonius Dux Persarum inexpectatò impetu irrueret, suos omnes abjectis armis & clypeis, quibus se defenderent, iussit quiescere, nec prius hostem depellere, quam pugnx signum audirent: quod à singulis tam exactè præstitum est, ut licet plurimi eorum caderent inulti, nullus tamen inveniretur, qui non auditò prius signò hosti sese opponeret. O Christiane Lector! quomodò confunderis, non tantum Abrahami viri sanctissimi, sed etiam barbarorum exemplis, qui superiorum iussa dis-*
scute-

scutere, & tanquam impletu nimis gravia arguere soles. *Species contumacia est, ait Petrus Blef. Epist. ad Priorem de modo mandati inquirere, hesitare, discernere, aut differre: in contractu enim obedientie non habet disputatio aut disceptatio locum; nam si in discussionem seu suspensionem eam, que tibi sunt mandata deduxeris, ad lignum scientie boni & mali manum pravaricationis extendis.* Aurum etsi metallorum omnium maximè densum sit, maximè tamen omnium tunstile, fusile ac ductile est, etiam in minutissimas partes & folia extendi se patiens, fundique in omnem typum & figuram. Talem oportet esse veræ obedientiæ alumnum: tundat superior, premat, ducat, findat, fundat, gravia aut levia imperet, ad omnem nutum & imperium se illicò obsequiosum exhibeat subditus. Hoc erat tribulato Job in extremis suis calamitatibus unicum solatium cap. 1. v. 21. *Sicut placuit Domino, ita factum est. Quali diceret: voluit Deus, superior meus, ferri à me gravissimas hæc ærumnas, & ecce! lubenti animò sustuli omnes, nunquam auditus conqueri gravitatem mandati, rigorem imperantis, aut excusare virium mearum imbecillitatem. O virum! exclamat S. Hieron. Epist. ad Demetr. ante Evangelium Evangelicum, & Apostolicum ante præcepta Apostolica discipulum Apostolorum.* Quæso: quam heroicam præstitisset obedientiam, si vidisset Salvatorem suum ex obedientia captum à Judæis, falsò accusatum, flagellis cæsum, spinis coronatum, & tandem infamè cruce suspensum? nōne cœli in motibus suis sunt contrarii, & tamen omnes ad unius superioris sui nutum in stupendam conspirant harmoniam? nōne elementa quoad situm & qualitatem notantur diversissima, & tamen ad supremi illius Architecti imperium illicò conjungunt singulas vires, ut universi conservent machinam? an non in te ipso reperis quoddam discordantium humorum chaos, & tamen ad unicum mandantis Domini verbum fiat pulcherrimum surgit mixtum, per concordissimas discordias formatum? *Ipsè dixit, & facta sunt. Psal. 148. De te verò Christiane Lector audiatur, superior dixit, & facta non sunt? quia videbantur genio tuo non sapida, naturæ tuæ non nihil contraria, impletu difficiliora?*

N. 35. *Considera 2. Quod sicut Abraham victimam suam honoraturus Deum jussit in pede montis servos cum Asino subsistere, & ipse solus ascenderit montem cum filio: ita oporteat, nos Deum per præces & sacrificia accessuros, seponere prius omnem comitatum rerum temporalium, quarum memoria obsistere possit menti, in solum Deum*

Deum tunc temporis elevandæ. Ut enim cordæ instrumenti musici digitò tactæ diu resonant, nî iterum tactæ compescantur; ita cogitationes, de temporalibus negotiis habitæ, in nostra mente tinnitum relinquunt, qui devotioni obstrepat, nî ante orationis initium contrariis cogitationibus expellantur. Hoc ipsi noverant Gentiles; hinc Tempia ingressuris legendum objiciebant isthoc proverbium: *Adoraturi sedeant.* Pari de causa Deus Hebræis imperat; calceos deponant, sacras ædes frequentaturi, cogitationes videlicet terrenis ab occupationibus sordidas abigant, quando cogitant, Deo per orationem loqui. In hunc denique finem Sacerdotes Catholici altiori non nihil voce sacra inchoant, dicendò; *Oremus*, ut sic præsentium animos excitent, mentemque à terrenis abstractam in solum transferant Deum: quid enim oratio, nisi *elevatio mentis in Deum*?

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 23. lib. Genesis, in quo describitur Mors Saræ, plañtus Abrahami, emptio sepulchri & ipsa sepultura.

Considera: **Q**uanta cura fuerit Abrahamo pro cadavere Saræ uxoris suæ: dum illud noluit inferre sepulchris Gentilium, sibi ultrò oblatis, ratus: injuriosum fore, tam piæ & fidelis fœminæ corpus conjungere cadaveribus impiorum; specialem ergo pro ea habiturus sepulturam, magnos impendit sumptus emendò agrum Hethæi. O Christiane Lector! si Abraham tam sollicitus existit pro digna requie cadaveris Saræ, in cineres resolvendi; quantam curam te habere oportet pro requie animæ tuæ, post mortem corporis æternum victuræ; ne illa damnatis in Inferno associata, injuriam patiatur, nullis unquam lacrymâs fat descendam? sit ergo præcipuum tibi in hac vita negotium; tot bonorum operum & meritorum ficlos colligere, quot requirit emendus ager ille, quem Venalem exponit Divinus ille Hethæus Christus Dominus. Et hem! tam levî pretiò comparari poterit, ut regius Vates testetur Psal. 55. *Pro nihilo salvos facies illos.* Unicò tantum liberali prandiò Martha soror Magdalænæ illum emit, & Josephus ab Arimathæa accommodato tantum sepulchrò. Audi Augustinum in Psal. 49. *Quid tam vile, asserit ille, quam frangere panem esurienti? tanti valet Regnum Cœlorum.* Audi Petrum Chry-